

НРАВОУЧИТЕЛНИ ПОВѢСТИ.

Безразсудното осужденie.

Зинонъ філософъ примѣши едного опъ ученицыше си, гдѣшо осуждаваше нѣкои мысли и дѣла въ книгаша філософа Антістена, шого ради и показавши му друга една книга шогоже філософа пыпаше го, що мысли зарадъ нея, и имали въ нея нѣкоя полезна работаша. Но ученикъ му опвѣща, какъ не може да рече нищо, защото не е го прочель. Не ли ти е срамъ рече му шогда Зинонъ, да безъ всяко разсужденіе осуждавашъ оно, щото е Антістенъ споредъ швоешо мнѣніе погрѣшилъ, а не ползувашъ се опъ онова, щото е хубаво и полезно паписаль.

Полза отъ молчаніето.

Ксенократъ філософъ вѣ въ нѣкое големо пиршество, гдѣшо при яспіешо и питієшо скоро всичкише гълчеха и близнише си осуждаваха. И понеже пытуваше го нѣкой,